תלמוד בבלי · אחרונים · גליון הש״ס · סדר נשים

גליון הש"ס על סוטה

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליון הש"ס על סוטה

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליון-השס-על-סוטה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב: 4
דף ג. 4
דף ג: 4
דף ד: 4
דף ה. 4
דף ו. 4
דף ו: 4
דף ז: 4
דף ח. 4
דף ח: 5
דף י. 5
דף י: 5
דף יב. 5
דף יג: 5
דף טז: 6
דף יז: 6
דף יט: 6
דף כ. 6
דף כ: 6
דף כא. 6
דף כב. 6
דף כב: 7
דף כג. 7
דף כד. 7
דף כז. 7
דף כז: 7
דף לב: 7
דף לג. 7
דף לג: 7
דף לד. 8
דף לה. 8
דף לו. 8
דף לח. 8
דף לט: 8
דף מ. 8
דף מא. 8
דף מא: 9
דף מג: 9
דף מד: 9
דף מה. 9
דף מה: 9
דף מח. 9
דף מח: 9
דף מט. 10
דף מט: 10

דף ב:

תוס' ד"ה כל מקום כו' אבל קשיא וכו'. עיין רש"י ב"ק דף נו ע"א ד"ה אם לא יגיד וצ"ע:

דף ג.

גמ' מפני מה האמינה וכו'. עיין מרדכי פרק הגוזל קמא סי' קל"ח:

דף ג:

גמ' לכדתני דבי ר"י. ב"ק סד ע"ב שבועות יט ע"א מנחות י ע"א:

דף ד:

גמ' ואיבעית אימא מרבי' שמיע ליה. לקמן דף י ע"א:

דף ה.

תוס' ד"ה אדם שאין בו וכו' עד סופו. כי לוג הוא ב' ליטרין וליטרא הוא מאה זוז ביהודה כדאית' בירושלמי הובא בר"ש פ"י דתרומות מ"ח נמצא לוג הוא שני מאות זוז שהם מאה סלעים בגליל ורביעית הלוג הוא כ"ה סלעים. (ברית שלום על התורה פ' כי תשא):

דף ו.

גמ' אמר רב עמרם הא מילתא. יבמות דף נו ע"א:
תוס' ד"ה אשת כהן וכו'. אבל יש לתמוה. עיין יבמות פד ע"ב תוס' ד"ה שייר:

דף ו:

גמ' קדש הקומץ וכו'. עי' לקמן דף כב ע"ב תד"ה אלו:
תוס' ד"ה כי קדוש כו' ועוד כו'. עיין מל"מ פי"א ה"ד מהל' מעה"ק:

דף ז:

גמ' ורמינהו כדרך שמאיימין עליה. עיין לקמן דף יד ע"ב תד"ה אי משום:

דף ח.

גמ' אין משקין שתי סוטות. עיין נדרים דף עג ע"א:
שם כאן בכהן אחד. עיין מג"א סימן קמז ס"ק יא:

שם דר"י אדר"י לא קשיא. פסחים יח ע"א כתובות כד ע"א:
רש"י ד"ה אותה והשביע אותה הכהן. בנדרים דף עג ע"א איתא בהך ברייתא משום שנאמר והשקה אותה לבדה (ובקרא לא כתיב אותה) ופי' הר"ן שם כיון דכתיב והשקה במפיק ה' הוי כאילו כתיב אותה וא"כ הכא נמי במה דאמרינן אמר קרא אותה היינו על ידי מפיק ה' דוהשקה. אבל ברא"ש שם וכן בפי' המכונה בשם רש"י איתא משום שנאמר והשקה לבדה והיינו מדכתיב במפיק ה' וא"כ י"ל דדחיק לומר דקורא הש"ס זה בלשון אמר קרא אותה מש"ה פי' רש"י הכא דהיינו קרא והשביע אותה והוי הכא ברייתא אחריתא וברמב"ם איתא שנאמר והעמיד אותה הכהן והיינו ע"כ מדכתיב והעמידה במפיק ה"א הוי כאילו כתיב אותה וקשה אמאי נטה ממאי דמפורש בברייתא שנאמר והשקה. ובשיורי כנה"ג א"ח בסוף הספר בלשונותיו על הרמב"ם כתב דצ"ל ברמב"ם והקריב אותה. וא"כ י"ל דהרמב"ם ס"ל דבברייתא דהכא דנקט אמר קרא אותה היינו קרא דוהקריב אותה:

דף ח:

מתני' במדה שאדם מודד. עיין סנהדרין דף צ ע"א:

דף י.

גמ' וא"ד מרביה. לעיל דף ד ע"ב:
רש"י ד"ה יתומה אני כו' שמשנת ששים ליעקב. ט"ס וצ"ל חמשים:

דף י:

גמ' בהכר בשרוחו. כעין זה לקמן דף יג ע"ב:
שם יוסף שקדש ש"ש. לקמן דף לו ע"ב:
רש"י ד"ה מקץ ימים כו' אחת לי"ב חדש. נזיר דף ד ע"א:

דף יב.

רש"י ד"ה ששיבב את עצמו כו' וה"נ קרי ליה מרד. דה"א ד יח:

דף יג:

גמ' ברב בישר. כעין זה לעיל דף י ע"ב:
גמ' אלמלא מקרא כתוב. ר"ה דף יז ע"ב מגילה ד' כ"א ע"ב:

שם צדקת ה' עשה. עיין מנחות דף ל ע"א תד"ה מכאן ואילך:

דף טז:

גמ' ורבנן אל כלי וכו'. עיין רש"י פסחים ד' לה ע"א ד"ה מעלה וצ"ע:
תוד"ה מביא וכו' דממשותו ניכר. תמוה לי הא לרבנן לא בעי היכר דם. ונהי דדרשא וטבל בדם צריך לגופה מ"מ הא הדם בטל ולא מתקיים בדם וכן לר"י נפיק רק מיתורא והא בלא"ה צריך ממשות ניכר שלא יתבטל. ובעיקר קושיתם י"ל דהא דם במים הוי אינו מינו ובבציר מס' עדיין שם דם עליו דהאוכלו חייב משום דם. ורק בדם הפר דהוי מין במינו דדין ביטולו ברוב כיון דטעמן שוה:
ד"ה קטנה כו'. אהיכר מים. אהיכר דם כצ"ל:

דף יז:

גמ' כתבה קודם שתקבל. עיין לקמן דף כ ע"א תד"ה א"ר ירמיה:

דף יט:

גמ' כתבה קודם שתקבל. עיין לקמן דף כ ע"א תד"ה א"ר ירמיה:

דף כ.

מתני' מערערין אותה. עיין פרש"י איוב לט כט:
שם מכאן אומר בן עזאי וכו'. ע' חגיגה ד' ג ע"א תד"ה נשים לשמוע:

דף כ:

גמ' והתניא טמא מת. ע' זבחים ד' לב ע"א תד"ה ובטמאים:
גמ' והתניא טמא מת. ע' זבחים ד' לב ע"א תד"ה ובטמאים:

דף כא.

גמ' כיון שעלה עמוד השחר. עיין פסחים ב ע"א ברש"י ד"ה בכי טוב:

דף כב.

גמ' דאמר ר' אבהו. צ"ל אבא:

דף כב:

גמ' ת"ר שבעה פרושים הן. עיין בירושלמי פ"ט דברכות עלה דמתני' חייב אדם לברך על הרעה:

דף כג.

מתני' ושבעלה אינו רוצה להשקותה. עי' יבמות דף צה ע"א תד"ה אילימא:

דף כד.

גמ' ואמרת לרבות ארוסה. עיין לקמן דף כו ע"א תד"ה ואמרת:

דף כז.

תוס' ד"ה אליבא דמ"ד וכו' ונראה דמ"ד וכו'. עי' נדה דף י ע"ב תד"ה דהויא:
ד"ה רב אשי אמר וכו' ותירץ מדרבי רחמנא בן חדש. וי"ל כצ"ל. וכ"ה בתי"ט פ"א דערכין מ"ג:

דף כז:

תוס' ד"ה כשם כו' אלא אני אומר עם אחרים נסתרה. צ"ל עם אחרות נסתר:
בא"ד אפשר לומר מזיד בה. עי' יבמות דף לה ע"א תד"ה אע"פ:

דף לב:

גמ' ורבנן דברים הדברים לא משמע להו. עיין לעיל דף יז ע"ב תד"ה דכתיב:

דף לג.

גמ' ורבנן כה ככה לא משמע להו. עיין לקמן דף לח ע"א תד"ה ורי"א:
רש"י ד"ה יחיד וכו' צבור לא צריכי להו. עיין בספר בתי כהונה ח"ב בית אבות דף ל ע"א:
ד"ה שאני בת קול. ע' סנהדרין דף יא ע"א תד"ה בת קול ובתוי"ט פט"ז מ"ו דיבמות:

דף לג:

גמ' רבי אלעזר אמר וכו'. עיין בבכור שור ריש ברכות:

רש"י ד"ה וכשהחזירוהו למקומו. ומצינו עוד שנשאוהו הכהנים כשהיה דוד בורח מפני אבשלום דכתיב בשמואל ב' ט"ו וישב צדוק ואביתר את ארון אלהים ירושלים וצ"ל כיון דנכלל בכלל החזרת מקומו מקרי חד. ועיין רד"ק ביהושע ג' בפסוק והכהנים הלוים נושאים אותו:

דף לד.

תוס' ד"ה טורטני וכו' לשונות כפולים כ"ד היו. עי' במתני' ריש סנהדרין ומנין לעדה כו':

דף לה.

גמ' זמירות שנאמר וכו'. עי' עירובין יח ע"ב ובמהרש"א בח"א שם:

דף לו.

גמ' וקיפלו את האבנים. כמו וקלפו רש"י חולין מד ע"א ד"ה דאקפל:

דף לח.

גמ' דכתיב לעמוד לשרת. מה דקשה הא באותו קרא עצמו בפ' עקב כתיב לעמוד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו. עי' בספר זית רענן פ' עקב ובתשובת שבות יעקב ח"ב סי' א'. ובסמ"ג מ"ע מצוה כ' כתב להיתר ור' נתן נפקא ליה עמידה מדכתי' לעמוד לשרתו ולברך בשמו עכ"ל וצ"ע ועי' תוספות מנחות דף קט ע"א ד"ה לא:

דף לט:

גמ' מפני כבוד צבור. מגילה דף כד ע"ב יומא ע ע"א גיטין דף ס ע"ב:

דף מ.

גמ' אמר רב פפא הילכך נימרינהו לכולהו. כעין זה שבת דף כ ע"א חולין דף סה ע"א ובדף עו ע"ב:

דף מא.

רש"י ד"ה אחינו אתה שאמו מישראל. עי' ב"ק דף פח ע"א ועי' מהרש"א בח"א ריש ב"ב:

דף מא:

תוס' ד"ה אותו היום וכו' אלא מן הברורים שבאחיך. ועי' ב"ב דף ג ע"ב תד"ה כל:
ד"ה כל המחניף וכו' במקום סכנה מותר. מג"א סימן קג:

דף מג:

גמ' ולא היא קלא אית ליה. עיין יבמות דף כא ע"א תד"ה ומותר:

דף מד:

מתני' אין מודדין. עיין מכות י ע"ב תד"ה חד אמר:

דף מה.

גמ' ויצאו הן ולא שלוחיהן. עיין יבמות דף קא ע"ב תד"ה וקראו לו ובערכין דף ב ע"א תד"ה קרבנו:
שם הכא מענייני' דקרא. מכות דף ח ע"ב ערכין דף ל ע"ב:

דף מה:

גמ' דכתיב כי ימצא פרט למצוי. עיין סנהדרין דף פ"ו ע"א תד"ה מונמצא:
שם ומודדין לעיר שיש בה ב"ד. עיין ב"ב דף כג ע"ב תד"ה בדליכא:
שם אבא שאול אומר מטבורו. עיין נדה דף כה ע"א תד"ה תחלת:
שם זקני אותה העיר. עיין באר שבע הוריות דף ג ע"ב ד"ה ה"נ מסתברא:
רש"י ד"ה וקסבר כו' כמו ובהמה רבה. עיין קידושין דף יח ע"א ברש"י ד"ה טובא משמע ועיין תמורה דף ט ע"א:

דף מח.

גמ' אודנא דשמעא. רי"ף פ"ה דברכות:

דף מח:

גמ' באבני מקדש. עי' במסכת תמיד פ"א ובדברי המפרש שם ד"ה אמר אביי דמתקנן ומייתי מעיקרא:
שם משחרב מקדש ראשון וכו'. עי' שבת כ ע"ב תד"ה אנן חולין פד ע"ב ד"ה בזוגיתא:
רש"י ד"ה לקטלא ור"ח בן תרדיון וכו'. כדאיתא בע"ז דף ח ע"א:

דף מט.

מתני' יוונית. עיין תוספות מנחות דף סד ע"ב ד"ה ארור ובר"ש פ"א מ"א דפאה:
שם משמת רבי בטל ענוה. עיין תוספות כתובות דף קג ע"ב ד"ה אותו יום:

דף מט:

גמ' א"ל רב נחמן לתנא לא תיתני. עיין מגילה דף כח ע"ב רש"י ד"ה רנב"י: